

HACCI TEFEKKÜR ETMEK

Hacı, sembollerle birlikte düşünelim:

Hac bir mahşerdir. Dünyada iken bir yere gidiyorsunuz, sembolik olarak kefeninizi giyiyorsunuz, Allah'ın huzuruna gidiyorsunuz, oradan mahşere çıkıyorsunuz, mahşerde bir sorgulamadan geçiyorsunuz! Sonra tekrar Allah'ın evine gidiyorsunuz, oradan da dünya hayatına, bu hayata geri dönüyorsunuz! Peygamber Efendimizin ifadesiyle annemizden doğmuş gibi; arınmış, temizlenmiş ve şuurlanmış olarak yeniden hayata dönüyorsunuz.

Unutmayalım ki **hac, ilâhî aşka bir yöneliştir.** Âşıkın maşuka doğru hareket etmesi, sevenin sevgilisine doğru gitmesidir. Bizim kültürümüzde sufler, Kâbe'yle ilgili Kur'an'da ve Hadiste geçen bütün sıfatları insanın kalbi için kullanmıştır. Beytullah demişlerdir, Kâbe'nin adı Beytullah'tır. Çünkü Allah'ın tecelli edeceği en güzel mekân insan-ı kâmilin kalbidir.

Haccın sosyal boyutuna gelince;

Hac, insanları ahlâklı kılmak için bir eyleme tâbi tutmaktır. Yüce Mevlâmız, hacda şehvet yok, öfke yok, kötülük yok, haklı olsan dahi tartışma yok buyuruyor. Bunlar, İslâm'ın günlük hayatta da bizden istediği hasletlerdir. Bu manevî ortamda bunları uygulamaya koyarak bir alıştırma yapıyoruz. Hacılar evine, yurduna bu hasletleri kazanmış olarak döner.

Vakfe haccın farzlarından biridir. Peygamber Efendimiz, "Elhaccu arefe" buyuruyor. Yani hac tanışma, bilişme ve muarefedir. Dünyadaki bütün Müslümanlar bir araya geliyorlar, tanışıyorlar, bilişiyorlar, evrensel bir kongre gerçekleştiriyorlar, birlikte hareket ediyorlar, aynı kelimeyi "Lebbeyk Allahumme lebbeyk!" terennüm ediyorlar, her biri tevhit nehrinin bir damlası oluyor.

Hac ibadeti diğer ibadetlere benzemez; **bütün ibadetleri içinde toplar.** O bir eğitimidir; tevhit eğitimidir, ahlâk eğitimidir, sosyal eğitimidir. Neyi niçin yaptığını bilmektir.

Hac, Müslümanların derdini dert edinme bilincini kazandırmalıdır. Çünkü Müslümanların derdini dert edinmeyen, onlardan değildir. Kâbe'nin etrafında, Arafat'ta, Müzdelife'de, Mina'da müminler denizinden bir damla olmak Müslümanlara büyük bir inanç topluluğunun üyesi olma, müminlerle ortak kimliği paylaşma bilinci kazandırır.

Bu yüzden hacının gönlünde kalbinde Müslüman kardeşine karşı, hatta bütün insanlara karşı en ufak bir kin, husumet ve nefret kalmamalı bütün dünyaya rahmet ve sevgi gözüyle bakabilmelidir.

Mina'da Cemerata taş atma, hayatın şeytanî dürtülerine karşı bir kararlılık gösterisi, böyle anlayış ve eğilimlere karşı tavır alışın sembolik bir anlatımıdır.

Kurban, Allah sevgisinin bütün sevgilerin üstünde tutulmasının ve Allah'ın dışında neye malik isek hepsinin, Allah yolunda feda edilebileceğinin göstergesi gibidir.

Safa ile Merve arasındaki sa'y, Allah'ın rahmetinin en büyük tecellilerinden biri olan anne sevgisi ve şefkatinin, Hz. Hacer validemiz hatırasında canlandırılmasıdır.

Kâbe'yi tavaf, Yüce Yaratıcıya yürekten bağlılığı; yalnızca ona yönelmeyi ve yalnızca onun huzurunda eğilmeyi temsil eder.

Bir kimsenin veya topluluğun kendini ayrıcalıklı ve üstün görmesi, bencillik ve çıkarıcılık İslâm kardeşliğinin en büyük engelidir.

Hac, tüm dünyevî kayıtları ve kaygıları bir kenara bırakıp her şeyi arkasına atarak kefen misali bir giysi içerisinde Yüce Rabbimizin huzurunda olmanın zevkine erebilmektir.

Yüce Rabbimize dua edelim: Bütün kardeşlerimize bizim gibi haccı nasip etsin. Yolumuzu, kalbimizi aydınlatsın. Bizi, terk ettiğimiz cahilliklerimize geri döndürmesin. Bütün dünya Müslümanlarına aydınlık gelecek nasip etsin. İnsanlık İslâm'la kurtuluşa ersin.

Rabbim haccımızı makbul eylesin, gayretimizi karşılıksız bırakmasın, günahlarımızı bağışlasın! "Rabbimiz bize dünyada ve ahirette iyilik ver, bizi cehennem azabından koru, iyilerle birlikte cennete koy, hidayete erdikten sonra kalplerimizi saptırma; annemizi, babamızı ve bütün Müslümanları bağışla! Ülkemizi, cennet vatanımızı her türlü kötülükten koru. Milletimizin dirlik ve düzenini daim eyle. Velhamdu lillâhi rabbil âlemin..."